

POSTANOWIENIE

17 marca 2023 r.

Sąd Najwyższy w Izbie Cywilnej w składzie:

SSN Dariusz Pawłyszczke

na posiedzeniu niejawnym 17 marca 2023 r. w Warszawie,
w sprawie z powództwa S. spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w W.
przeciwko G. H.
o zapłatę,
na skutek skargi kasacyjnej G. H.
od wyroku Sądu Apelacyjnego w Warszawie
z 18 listopada 2021 r., VII AGa 976/20,

- 1. odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania;**
- 2. zasądza od pozwanego na rzecz powoda koszty postępowania kasacyjnego w wysokości 5400 (pięć tysięcy czterysta) zł.**

UZASADNIENIE

Wyrokiem z 9 czerwca 2020 r. Sąd Okręgowy w Warszawie utrzymał w mocy nakaz zapłaty wydany w oparciu o weksle i zasądzający od pozwanego pożyczkobiorcy na rzecz powodowego pożyczkodawcy zwrot 4 pożyczek na łączną sumę 636 300,22 zł z odsetkami. Wyrokiem z 18 listopada 2021 r. Sąd Apelacyjny w Warszawie oddalił apelację pożyczkobiorcy.

Pozwany pożyczkobiorca skargę kasacyjną oparł na zarzutach;

1) naruszenia przepisów postępowania przez niedoręczenie skarżącemu odpowiedzi na apelację oraz pisma powoda z 9 czerwca 2021 r. stanowiącego odpowiedź na wezwanie sądu i zawierającego nowe dowody,

2) naruszenie art. 32 ust. 1 i 45 ust. 1 Konstytucji przez uniemożliwienie skarżącemu zapoznania się z pełnym materiałem dowodowym i zapoznanie się z nim,

3) naruszenie art. 38 Prawa wekslowego przez uznanie, że przedstawienie weksla do zapłaty nie wymaga zawiadomienia wystawcy weksla.

Skarżący wniósł o przyjęcie skargi do rozpoznania jako oczywiście uzasadnionej w zakresie wszystkich podstaw kasacyjnych.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Sąd II instancji w uzasadnieniu wyroku nie zawarł zarzuconej skargą tezy, iż przedstawienie weksla do zapłaty nie wymaga zawiadomienia wystawcy weksla. Sąd uznał, że skoro pożyczkodawca w pozwie wyjaśnił na jakie dwa adresy pożyczkobiorcy wysłał zawiadomienia o uzupełnieniu weksli i sposobie ich uzupełnienia, to obowiązkiem pozwanego było konkretne ustosunkowanie się do tych twierdzeń. Ponieważ pozwany zarzucił jedynie, że powód nie wykazał swoich twierdzeń, Sąd odwoławczy uznał, że Sąd I instancji prawidłowo ustalił, iż zawiadomienia zostały pożyczkobiorcy doręczone. Ponadto Sąd apelacyjny uznał, że nie jest to okoliczność istotna, gdyż doręczenie skarżącemu odpisu pozwu wraz z odpisami wypowiedzeń umów pożyczki i zawiadomień o uzupełnieniu weksli wywołało skutek wypowiedzenia umów i przedstawienia weksli do zapłaty.

Skarżący uznał, że opisane wyżej pominięcie jego zarzutu co do nieudowodnienia przedstawienia weksli oznacza akceptację przez Sąd II instancji tezy, że przedstawienie weksla do zapłaty nie wymaga zawiadomienia wystawcy weksla. Jednakże w istocie skarżący zarzuca, że Sąd odwoławczy bezpodstawnie przyjął za własne ustalenie Sądu okręgowego doręczenia zawiadomień.

Spór o przedstawienie weksli do zapłaty jest nieistotny w niniejszej sprawie, gdyż powództwo zostało uzasadnione także stosunkiem podstawowym, tj. 4 umowami pożyczki, a istnienie i wymagalność ich zwrotu nie zależy od tego, czy weksle zostały przedstawione do zapłaty.

Pożyczkodawca w spisie załączników do pozwu wskazał 8 zawiadomień o uzupełnieniu weksla wraz z dowodami wysłania. Dowodów wysłania w ogóle nie dołączył. Ponieważ powód wysyłał zawiadomienia na dwa odrębne adresy, zbytecznie dołączył po dwa odpisy 3 zawiadomień. Tylko z umowy nr [...] dołączył jedno zawiadomienie (na sumę 102 88,36 zł), czyli w sumie załączył 7 odpisów zawiadomień. Skoro jednak w spisie załączników wskazał 8 odpisów, asystent sędziego w Sądzie apelacyjnym zarz. z 16 kwietnia 2021 r. wezwał powoda do złożenia brakującego zawiadomienia o uzupełnieniu weksla. Powód nie zrozumiał wezwania i pismem z 9 czerwca 2021 r. nie dołączył odpisu zawiadomienia, tylko ponownie wyjaśnił, na jakie adresy wysyłał zawiadomienia, oraz załączył odpis książki nadawczej.

Z nieznanych przyczyn asystent zarządził doręczenie pozwanemu tylko odpowiedzi na apelację, bez pisma z 9 czerwca 2021 r. Wyznaczając rozprawę przewodniczący nie zauważył pisma z 9 czerwca 2021 r. i zarządził zawiadomienie powoda o niewykonaniu zarządzenia asystenta z 16 kwietnia 2021 r.

Z powyższego przebiegu procesu oraz uzasadnienia zaskarżonego orzeczenia Sądu II Instancji wynika, że Sąd ten nie rozstrzygał w oparciu o odpis książki nadawczej dołączony do pisma z 9 czerwca 2021 r., co do którego pozwanemu uniemożliwiono ustosunkowanie się. Ponadto do zasadności skargi kasacyjnej opartej o podstawę z art. 398³ § 1 pkt 2 k.p.c. nie wystarczy wskazanie naruszenia przepisów postępowania, lecz konieczne jest ponadto wykazanie możliwości istotnego wpływu na wynik sprawy. W skardze kasacyjnej pozwany nadal nie ustosunkował się do odpisu książki nadawczej. Przede wszystkim, jak wyżej wskazano, kwestia przedstawienia weksli do zapłaty nie jest istotna, jeżeli powództwo jest uzasadnione także stosunkiem podstawowym.

Ze względu na brak przesłanek przyjęcia skargi kasacyjnej pozwanego pożyczkobiorcy, Sąd Najwyższy na podstawie art. 389⁹ k.p.c. odmówił przyjęcia skargi.

Na podstawie art. 98 k.p.c. powodowi przysługuje od pozwanego zwrot kosztów sporządzenia odpowiedzi na skargę kasacyjną w wysokości stawki

minimalnej określonej w stosowanym odpowiednio § 10 ust. 4 pkt 2 rozporządzenia Min. Sprawiedl. w sprawie opłat za czynności radców prawnych.